

РЕШЕНИЕ

№ 14582

гр. София, 31.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 62 СЪСТАВ, в публично заседа.е на първи юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ЕВЕЛИНА ОГН. МАРИНОВА**

при участието на секретаря **МАРИАНА ИВ. СОКОЛОВА**
като разглежда докладваното от **ЕВЕЛИНА ОГН. МАРИНОВА** Гражданско дело № 20221110159478 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба от „Т С“ ЕАД против К. Т. Л., Б. М. Л. и А. Т. Л..

Предявени са обективно съединени иски с правно основа.е чл.422 ГПК, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ и чл.422 ГПК, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.86, ал.1 ЗЗД.

Ищецът твърди, че между него и ответниците е възникнало договорно правоотношение с предмет – доставка на топлинна енергия /ТЕ/ за битови нужди за топлоснабден имот: **апартамент № 48** находящ се в гр. София, ж.к. ..., аб. № 322628. Твърди, че за процесния имот се дължат:

сумата **2 844, 26** лв. главница, представляваща стойност на доставена топлинна енергия за периода м.05.2019 г. - м.04.2021 г., ведно със законна лихва от датата на заявлението по чл.410 ГПК до изплащане на вземането;

сумата **380, 27** лв. мораторна лихва върху нея за периода 15.09.2020 г. – 23.05.2022 г.;

сумата **23, 27** лв. главница, представляваща цена на услугата дялово разпределение за периода м.05.2019 г. – м.04.2021 г., ведно със законна лихва от датата на заявлението по чл.410 ГПК до изплащане на вземането;

сумата **4, 29** лв. мораторна лихва върху нея за периода 01.07.2019 г. – 23.05.2022 г.,

които се дължат от ответниците в условията на разделност, както следва: Б. М. Л. – 12/18, К. Т. Л. – 1/18 и А. Т. Л. – 1/18.

Твърди, че се е снабдил със заповед за изпълнение по чл.410 ГПК от 17.06.2022 по ч.гр.д. № 29657/2022 г. на СРС, ГО, 62 състав.

Моли съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответниците съществуването на вземА.ята. Претендира разноски.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника К. Т. Л., с който оспорва исковете. Оспорва качеството си на клиент на топлинна енергия по съображения, че макар да е съсобственик на процесния имот, не живее в него и съответно – не ползва доставената топлинна енергия, тъй като имотът се ползва от А В М, на чието име е и партидата за имота. Моли съда да отхвърли предявените срещу него искове.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответницата Б. М. Л., с който оспорва исковете. Оспорва наследодателят й КМЛ да има качеството клиент на топлинна енергия за битови нужди по съображения, че имотът се ползва от А В М, на чието име е открита партидата за имота. Оспорва квотата си в съсобствеността. Моли съда да отхвърли предявените искове.

От страна на ответницата А. Т. Л. е постъпил отговор на исковата молба, с който твърди, че е погасила чрез плащане сумата от 240 лв. в полза на ищеца.

Съдът, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните, съгласно разпоредбата на чл.235, ал.2 ГПК, намира за установено следното:

Със заявление от 03.06.2022 г. заявителят „Т С“ ЕАД е сезирал СРС с искане за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК за сумата 3 656, 91 лв., представляваща цена на доставена топлинна енергия за периода 01.05.2019 г. - 30.04.2021 г., ведно със законна лихва от 03.06.2022 г. до изплащане на вземането, сумата 488, 92 лв. мораторна лихва за периода 15.09.2020 г. – 23.05.2022 г., сумата 29, 93 лв., представляваща цена на услугата дялово разпределение за периода 01.05.2019 г. – 30.04.2021 г., ведно със законна лихва от 03.06.2022 г. до изплащане на вземането, сумата 5, 52 лв. мораторна лихва за периода 01.07.2019 г. – 23.05.2022 г., в условията на разделност, както следва: А В М – 3/18, КМЛ – 12/18, К. Т. Л. – 1/18, СтА.слав Т. Л. – 1/18 и А. Т. Л. – 1/18.

С разпореждане от 17.06.2022 г. съдът е издал исканата заповед за изпълнение, като е присъдил на заявителя и разноски, както следва: държавна такса в размер на 83, 63 лв. и юрисконсултско възнаграждение в размер на 50 лв.

С определение от 10.08.2022 г. на мястото на длъжника КМЛ, починал в хода на процеса – на 27.06.2022 г., е конституирана по реда на чл.227 ГПК Б. М. Л. – негова сестра.

В срока по чл.414 ГПК са постъпили възражения от длъжниците К. Т. Л. и Б. М. Л..

Заповедта е връчена на длъжника А. Т. Л. по реда на чл.47, ал.5 ГПК.

В срока по чл.414 ГПК не са постъпили възражения от длъжниците А В М и СтА.слав Т. Л., с оглед на което заповедта по отношение на тях е влязла в сила.

В срока по чл.415, ал.1, т.1 и т.2 ищецът е предявил искове за установяване на вземанията, предмет на заповедта за изпълнение, срещу длъжниците К. Т. Л., Б. М. Л. и А. Т. Л..

Представен е нотариален акт от 20.09.1993 г., по силата на който С А Р продава на ПП Р Л. следния недвижим имот: апартамент № 48 находящ се в гр. София, ж.к. ..., с площ от 42, 01 кв.м., състоящ се от: една стая, кухня и обслужващи помещения.

Видно от удостоверение за наследници, изд. от Столична община, Район „Витоша“, ПП Р Л. е починала на 29.09.1999 г., като е оставила наследници по закон: КМЛ – съпруг, А В М – син, СС В Л. – дъщеря, починала на 22.10.2008 г., с наследници по закон на последната: Т Й. Л. – съпруг, починал на 02.02.2021 г., П Т. Л.

– син, починал на 28.10.2018 г., К. Т. Л. – син, СтА.слав Т. Л. – син и А. Т. Л. – дъщеря.

Видно от удостоверение за наследници, изд. от Столична община, Район „Витоша“, Т Й. Л. е починал на 02.02.2021 г., като е оставил наследници по закон: К. Т. Л. – син, СтА.слав Т. Л. – син, А. Т. Л. – дъщеря и П Т. Л. – син (неженен без деца), починал на 28.10.2018 г.

Видно от удостоверение за наследници, изд. от Столична община, Район „Витоша“, П Т. Л. е починал на 28.10.2018 г., като е оставил наследници по закон: К. Т. Л. – брат, СтА.слав Т. Л. – брат, А. Т. Л. – сестра.

Със заявление-декларация от 12.08.2009 г. А В М е поискал откриване на партида за имота на негово име.

Видно от представения протокол от проведеното Общо събрА.е на собствениците на етажна собственост, находяща се в гр. София, ж.к. от 19.09.2002 г., етажните собственици са взели решение да се сключи договор с „Т С“ ЕООД, което дружество да извършва дялово разпределение на топлинната енергия в сградата в режим на етажна собственост. В този протокол е съставен и списък на етажните собственици, които с подписите си са удостоверили горното решение.

Представен е договор № 4679/04.10.2002 г., сключен между ЕС като възложител и „Т С“ ЕООД като изпълнител за извършване на услугата дялово разпределение.

Представен е договор, сключен между „Т С“ ЕАД – възложител и „Т С“ ЕООД – изпълнител, при общи условия за извършване на услугата дялово разпределение на топлинната енергия по чл.139в, ал.2 ЗЕ. По силата на договора възложителят е възложил на изпълнителя, който е приел да извършва услугата дялово разпределение на топлинната енергия между потребителите в сгради етажна собственост или в сграда с повече от един потребител в гр. София, при спазване на изисквА.ята на Общите условия за извършване на услугата дялово разпределение на топлинната енергия, одобрени от ДКЕВР с решение № ОУ-024/10.08.2007 г., срещу насрещното задължение на възложителя да заплаща договореното възнаграждение.

От заключението на съдебно-техническата експертиза, изготвена от вещото лице В. Т., се установява, че общият топломер в абонатната станция се отчита по електронен път в началото на всеки месец. Посредством т.н. „терминал“ се сменя показА.ето на топлинна енергия в 0.00 часа на първо число от месеца. От отчетеното количество топлинна енергия се приспадат технологичните разходи в абонатната станция за сметка на топлопреносното дружество и разликата се разпределя между всички потребители – за отопление /имот и сградна инсталация/. В случая технологичните разходи в абонатната станция са приспаднати от топлопреносното предприятие. За исковия период дяловото разпределение е извършвано от „Т С“ ЕООД. Изчисленията са извършени в съответствие с действащата към процесния период нормативна уредба за топлоснабдяването. За отчетния период м.10.2019 г. – м.04.2020 г. е начислена топлинна енергия за 1 бр. отоплително тяло без ИРРО, а за отчетния период м.10.2020 г. – м.04.2021 г. – за 1 бр. отоплително тяло с ИРРО. Начислена е и топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, както и топлинна енергия за БГВ – при липса на надлежно узаконен водомер.

Констатира се, че стойността на доставената топлинна енергия през исковия период възлиза на сумата от **3 656, 94** лв., формирана като разлика между фактурираната по прогнозни стойности сума от 4 565, 70 лв. и сумата за възстановяване от изравнителни сметки в размер на 908, 77 лв. В посочената сума не са включени предишни неплатени просрочени суми и лихви по тях.

Констатира се също, че цената на услугата дялово разпределение за иския период м.05.2019 г. – м.04.2021 г. възлиза на сумата **29, 93** лв.

Вещото лице е посочило, че общият топломер е преминал изискуемите метрологични проверки, при които не са били констатираА. отклонения.

Според заключението на съдебно-счетоводната експертиза, изготвена от вещото лице Е И., има едно плащане от 240 лв. на 27.02.2023 г., т.е. в хода на процеса. Констатира се също, че цената на услугата дялово разпределение за иския период м.05.2019 г. – м.04.2021 г. възлиза на сумата 29, 93 лв.

При така установеното съдът намира от правна страна следното:

В предмета на делото са включени установителни искове, предявени в срока по чл.415 ГПК от кредитор, в чиято полза е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК, връчена по реда на чл.47, ал.5 ГПК на един от ответниците, срещу която другите двама ответници са възразили в срока по чл.414 ГПК. Целта на ищеца е да се установи със сила на пресъдено нещо спрямо другата страна съществуването на вземА.ята, предмет на издадената заповед за изпълнение по чл.410 ГПК.

Съгласно нормата на чл.153 ЗЕ в редакцията, действала до 17.07.2012 г., всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са „потребители на топлинна енергия“.

Понятието „потребител на топлинна енергия за битови нужди“ е дефинирано в §1, т.42 ДР ЗЕ /отм./, действал до 17.07.2012 г., като физическо лице – собственик или ползвател на имот, което ползва топлинна енергия с топлопреносител гореща вода или пара за отопление, климатизация или горещо водоснабдяване.

След отмяната на §1, т.42 от ДР на ЗЕ и с влизане в сила на измененията на ЗЕ от 17.07.2012 г. е въведено понятието „клиент на топлинна енергия“, което е еквивалентно по смисъл на понятието „потребител на топлинна енергия“. Според новата редакция на чл.153, ал.1 ЗЕ всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда – етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на топлинна енергия и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цена за топлинната енергия.

С т.1 на ТР № 2/2017 г. от 17.05.2018 г., постановено по тълк. дело № 2/2017 г. на ОСГК на ВКС, са дадени задължителни разяснения относно хипотезата, при която топлоснабденият имот е предоставен за ползване по силата на договорно правоотношение. В мотивите му е посочено, че предоставяйки съгласието си за топлофициране на сградата, собствениците и титулярите на огрА.ченото вещно право на ползване са подразбирА.те клиенти на топлинна енергия за битови нужди, към които са адресираА. одобрените от КЕВР публично оповестени общи условия на топлопреносното предприятие. В това си качество на клиенти на топлинна енергия те са страна по продажбеното правоотношение с топлопреносното предприятие с предмет - доставка на топлинна енергия за битови нужди (чл.153, ал.1 ЗЕ) и дължат цената на доставената топлинна енергия.

Установи се от представения нотариален акт за покупко-продажба от 20.09.1993 г., че собствеността на имота е била придобита от ПП Р Л.. Не се твърди и установява към този момент ПП Р Л. да се е намирала в брак с КМЛ, посочен като неин съпруг в представеното удостоверение за наследници, с оглед на което следва да се приеме, че

имотът е придобит от ПП Р Л., като не са налице данни за придобиването му в режим на СИО.

ПП Р Л. е починала на 29.09.1999 г., като е оставила наследници по закон: КМЛ – съпруг, А В М – син и СС В Л. – дъщеря, придобили по 1/3 от процесния имот.

КМЛ е починал на 27.06.2022 г., като е оставил наследници по закон: 1) Б. М. Л. – сестра, 2) Т М А – сестра, починала на 14.03.1999 г. с наследници по закон: Е В С – дъщеря и И В С – син, 3) Д М Л – брат, починал на 02.01.2019 г., с наследници по закон: Р Д М – син и М Д М син.

Съгласно чл.10, ал.2 ЗН починалите преди наследодателя или недостойни негови братя и сестри се заместват само от своите деца или внуци, като в случая се налага извод, че Б. М. Л. е придобила по наследяване 1/9 от КМЛ.

СС В Л. е починала на 22.10.2008 г., като е оставила наследници по закон: Т Й. Л. – съпруг, починал на 02.02.2021 г., П Т. Л. – син, починал на 28.10.2018 г., К. Т. Л. – син, СтА.слав Т. Л. – син и А. Т. Л. – дъщеря, с оглед на което К. Т. Л. и А. Т. Л. са придобили по наследяване по 1/9.

С оглед изложеното ответниците се легитимират като съсобственици при следните квоти: К. Т. Л. – 1/9, Б. М. Л. – 1/9 и А. Т. Л. – 1/9.

От качеството им на съсобственици произтича качеството има на клиенти на топлинна енергия за исковия период.

Нормата на чл.150, ал.1 ЗЕ регламентира продажбата на топлинна енергия от топлопреносно предприятие на потребители /клиенти/ на топлинна енергия за битови нужди, като постановява, че тя се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от ДКЕВР, в които се урежда съдържА.ето на договора. С оглед тази нормативна уредба между главните стрА. по спора за процесния период е сключен договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди при публично известни общи условия за продажба, каквито са Общите условия на ищеца от 2016 г., одобрени с решение № ОУ-1/27.06.2016 г. на КЕВР, публикувА. във вестник „Монитор“ от 11.07.2016 г., в сила от 11.08.2016 г.

Договорното правоотношение по продажба на топлинна енергия при общи условия възниква между топлопреносно предприятие и потребителя /клиента/, по силата на закона – чл.150 ЗЕ, без да е необходимо изрично изявление на ответника – потребител, вкл. и относно приемането на Общите условия, в който смисъл е и съдебната практика, обективизирана в решение № 35/21.02.2014 г. по гр.д.№ 3184/2013 г. на ВКС, III ГО, постановено по реда на чл.290 ГПК.

С оглед изложеното неоснователни се явяват възраженията на ответниците за липса на облигационно правоотношение с ищцовото дружество.

Качеството на ответниците на клиенти на топлинна енергия произтича от качеството им на съсобственици на топлоснабден имот. Обстоятелството, че молба-декларация за откриване на партида за имота е била подадена от един от съсобствениците (по отношение на когото заповедта за изпълнение е влязла в сила и който не е страна в исковото производство), не е от естество да промени горния извод. Разясненията, дадени с ТР № 2/2017 г. по тълк. дело № 2/2017 г. на ОСГК на ВКС, касаят хипотезата на трето лице, различно от собственика и вещния ползвател, което ползва имота на договорно основА.е – със съгласието на собственика/вещния ползвател и е в договорно правоотношение с топлопреносното предприятие, за доказване на което би могло да послужи откриването на индивидуална партида на

негово име при топлопреносното дружество, какъвто не е разглеждА.ят случай. Извън посочената хипотеза, законът не придава на откриването на партида за имота значението на правопораждащ факт за възникването на облигационно правоотношение с топлопреносното предприятие. За наличието на облигационно правоотношение по продажба на топлинна енергия е ирелевантно обстоятелството кое конкретно лице реално упражнява фактическа власт върху топлоснабдения имот. С оглед на това следва да се приеме, че депозирането на молба-декларация за откриване на партида от един от съсобствениците е ирелевантно за облигационното правоотношение между ищцовото дружество и останалите съсобственици, а има значение единствено за воденото от ищеца счетоводство и начина на отразяване в същото на формиранА.те за съответния период задължения.

Съгласно разпоредбата на чл.139, ал.1 от ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда - етажна собственост, се извършва по система за дялово разпределение. Начинът за извършване на дяловото разпределение е регламентиран в ЗЕ (чл.139 – чл.148) и Наредбата за топлоснабдяването.

В случая измерването на индивидуалното потребление на топлинна енергия и вътрешното разпределение на разходите за отопление и топла вода между топлоснабдения имот в сградата в режим на етажна собственост е възложено от етажните собственици на „Т С“ ЕООД с договор, сключен от упълномощен представител на етажните собственици. Третото лице – помагач е осъществявало услугата дялово разпределение за топлоснабдения имот за исковия период, което обстоятелство не е спорно между стрА.те.

В нормата на чл.156 ЗЕ е регламентирано уреждане на отношенията между топлопреносното предприятие и потребителите на топлинна енергия в сгради - етажна собственост, въз основа на принципа за реално доставената на грА.цата на собствеността топлинна енергия.

В изпълнение на доказателствената си тежест ищецът е поискал и съответно е допуснато изслушването на съдебно-техническа експертиза, която е изготвена въз основа на приложените по делото и допълнително изискА. документи, въз основа на които вещото лице е дало заключение относно доставената топлинна енергия през процесния период, в съответствие с разпоредбите на раздел VI от глава X на ЗЕ. Вещото лице е съобщило, че дяловото разпределение на топлинната енергия за имота през процесния период е извършено правилно, съобразно изисквА.ята на действащата през периода нормативна уредба. От заключението на вещото лице се установява, че стойността на топлинната енергия за исковия период м.05.2019 г. - м.04.2021 г. възлиза на сумата 3 656, 94 лв., формирана като разлика между фактурираната по прогнозни стойности сума от 4 565, 70 лв. и сумата за възстановяване от изравнителни сметки в размер на 908, 77 лв.

Ответниците отговарят за задължението съобразно дяловете си в съсобствеността, както следва: К. Т. Л. – 1/9, равняваща се на 406, 33 лв. (тази сума надвишава претендираната от него в размер на **203, 16** лв., с оглед на което искът следва да се уважи в пълния му предявен размер); Б. М. Л. – 1/9, равняваща се на **406, 33** лв. (до който размер следва да се уважи предявеният срещу нея иск), и А. Т. Л. – 1/9, равняваща се на 406, 33 лв. (тази сума надвишава претендираната от нея в размер на **203, 16** лв.).

Задължението за заплащане стойността на топлинната енергия е парично, с оглед на което в случай на забава съгласно чл.86, ал.1 ЗЗД длъжникът дължи

обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. Когато денят за изпълнение на задължението е определен, длъжникът изпада в забава след изтичането му – чл.84, ал.1 ЗЗД, а когато няма определен ден за изпълнение, длъжникът изпада в забава, след като бъде поканен от кредитора – чл.84, ал.2 ЗЗД.

Съгласно чл. 32, ал. 1 и чл. 33, ал. 1 от Общи условия на ищеца за продажба на топлинна енергия за битови нужди от 2016 г. месечната дължима сума за доставената топлинна енергия на клиент в СЕС, в която дяловото разпределение се извършва по смисъла на чл. 71 от Наредбата за топлоснабдяването, се формира въз основа на определеното за него прогнозно количество топлинна енергия и обявената за периода цена, за която сума се издава ежемесечно фактура от продавача, като клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл. 32, ал. 1 в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят.

Съгласно чл. 32, ал. 3 и чл. 33, ал. 2 от Общите условия, след отчитане на средствата за дялово разпределение и изготвяне на изравнителните сметки от търговеца, продавачът издава за отчетния период кредитни известия за стойността на фактурите по ал. 1 и фактура за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, определено на база изравнителните сметки, като клиентите са длъжни да заплащат стойността на фактурата по чл. 32, ал. 3 за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят.

С оглед изложеното ищецът има вземане за мораторна лихва за периода 15.09.2020 г. – 23.05.2022 г. в размер на сумата **488, 92** лв., определен по реда на чл.162 ГПК.

Ответниците отговарят за задължението съобразно дяловете си в съсобствеността, както следва: К. Т. Л. – 1/9, равняваща се на **54, 32** лв. (тази сума надвишава претендираната от него в размер на **27, 16** лв., с оглед на което искът следва да се уважи в пълния му предявен размер); Б. М. Л. – 1/9, равняваща се на **54, 32** лв. (до който размер следва да се уважи предявеният срещу нея иск), и А. Т. Л. – 1/9, равняваща се на **54, 32** лв. (тази сума надвишава претендираната от нея в размер на **27, 16** лв.).

По силата на чл.22 от Общите условия на ищеца от 2016 г. дяловото разпределение на топлинна енергия се извършва възмездно от продавача по реда на чл.61 и сл. от Наредбата за топлоснабдяването или чрез възлагане на търговец, избран от клиентите на ЕС, като съгласно ал.2 на същите клаузи – клиентите заплащат на продавача стойността на услугата дялово разпределение, извършвана от избрА.я от тях търговец.

В чл.61, ал.1 от Наредбата за топлоснабдяването е предвидено, че дяловото разпределение на топлинната енергия между клиентите в сграда – етажна собственост, се извършва възмездно от лицето, вписано в публичния регистър по чл.139а ЗЕ и избрано от клиентите или от асоциацията по чл.151, ал.1 ЗЕ, при спазване изисквА.ята на тази наредба и приложението към нея.

Съгласно чл.36 от Общите условия на ищеца от 2016 г. клиентите заплащат цена на услугата дялово разпределение /извършвана от избран от клиентите търговец/, като стойността се формира от: цена за обслужване на партидата на клиент и цена на отчитане уредите за дялово разпределение. В клаузата на чл.36, ал.2 от Общите условия 2016 г. е предвидено, че редът и начинът на заплащане на услугата се определя от продавача, съгласувано с търговците, извършващи услугата дялово разпределение, и

се обявява по подходящ начин на клиентите. С общите условия, одобрени от КЕВР, се урежда съдържанието на договора за продажба на топлинна енергия между страните, който на основание чл.20а ЗЗД има сила на закон за последните.

Предвид горните обстоятелства ищецът се легитимира като субект, който има право да получи цената на извършваната услуга дялово разпределение. Установи се по делото, че дяловото разпределение през исковия период е извършвано от „Т С“ ЕООД. Общият размер на дължимата цена на дяловото разпределение за периода м.05.2019 г. – м.04.2021 г. възлиза на сумата от **29, 93** лв., определен при съобразяване на счетоводна справка на ищеца на л. 37 от делото, както и заключението на СТЕ и ССЕ.

Ответниците отговарят за задължението съобразно дяловете си в съсобствеността, както следва: К. Т. Л. – 1/9, равняваща се на 3, 33 лв. (тази сума надвишава претендираната от него в размер на **1, 66** лв., с оглед на което искът следва да се уважи в пълния му предявен размер); Б. М. Л. – 1/9, равняваща се на **3, 33** лв. (до който размер следва да се уважи предявеният срещу нея иск), и А. Т. Л. – 1/9, равняваща се на 3, 33 лв. (тази сума надвишава претендираната от нея в размер на **1, 66** лв.).

Съдът намира, че лихва върху главницата за цената на дяловото разпределение не се дължи, доколкото от страна на ищеца не се установява при условията на пълно и главно доказване изпадането на длъжника в забава по отношение на главния дълг – не е предвиден срок за заплащане на задължението, с оглед на което ответникът изпада в забава след покана, каквато не се установява да е била отправена до него.

От страна на ответницата А. Т. Л. се твърди погасяване на задълженията чрез плащане. Представена е разписка от EasyPay от 24.02.2023 г. за сумата от 240 лв. с посочено основание: клиентски № 322628 по гр.д. № 29657/2022 г. на СРС, ГО, 62 състав, който номер съвпада с този на заповедното производство, като плащането се потвърждава и от заключението на ССЕ.

Установи се по делото, че задълженията на А. Т. Л. възлизат на сумата от ощо 231, 98 лв., с оглед на което задълженията са погасени изцяло чрез извършеното плащане.

По разностите:

В полза на ищеца следва да се присъдят, на основание чл.78, ал.1 ГПК, разноски за заповедното и исковото производство, съобразно уважената част от исковете, които следва да бъдат понесени от ответниците, както следва:

К. Т. Л. – 7, 43 лв. разноски за заповедното и 53, 63 лв. разноски за исковото производство, Б. М. Л. – 14, 85 лв. разноски за заповедното и 53, 63 лв. разноски за исковото производство, А. Т. Л. – 7, 43 лв. разноски за заповедното и 53, 63 лв. разноски за исковото производство.

Следва да се отбележи, че за съдебните разноски не се прилагат правилата за поредност на погасяване на задълженията, уредени в [чл.76, ал.2 ЗЗД](#), тъй като не са ликвидни и не подлежат на погасяване до влизане в сила на заповедта за изпълнение. До влизане в сила на решение по делото, тяхното съществуване и размер зависи от изхода на спора, поради което същите не могат да бъдат предмет на погасяване по реда на [чл. 76, ал. 2 ЗЗД](#).

На ответницата Б. М. Л. следва да се присъди, на основание чл.78, ал.3 ГПК, сумата от 333, 42 лв. разноски по делото.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че К. Т. Л., ЕГН ***** и Б. М. Л., ЕГН ***** дължат на „Т С“ ЕАД, ЕИК ..., на основа.е чл.422 ГПК, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ и чл.422 ГПК, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.86, ал.1 ЗЗД, както следва:

К. Т. Л.:

сумата **203, 16** лв. главница, представляваща стойност на доставена топлинна енергия за топлоснабден имот: апартамент № 48 находящ се в гр. София, ж.к. ..., аб. № 322628, за периода м.05.2019 г. - м.04.2021 г., ведно със законна лихва от датата на заявлението по чл.410 ГПК – 03.06.2022 г. до изплащане на вземането;

сумата **27, 16** лв. мораторна лихва върху нея за периода 15.09.2020 г. – 23.05.2022 г.;

сумата **1, 66** лв. главница, представляваща цена на услугата дялово разпределение за периода м.05.2019 г. – м.04.2021 г., ведно със законна лихва от датата на заявлението по чл.410 ГПК – 03.06.2022 г. до изплащане на вземането,

за които суми е издадена заповед за изпълнение от 17.06.2022 г. по ч.гр.д. № 29657/2022 г. на СРС, ГО, 62 състав, като

ОТХВЪРЛЯ иска за сумата **0, 31** лв. мораторна лихва върху цената на дяловото разпределение за периода 01.07.2019 г. – 23.05.2022 г. – като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

Б. М. Л.:

сумата **406, 33** лв. главница, представляваща стойност на доставена топлинна енергия за топлоснабден имот: апартамент № 48 находящ се в гр. София, ж.к. ..., аб. № 322628, за периода м.05.2019 г. - м.04.2021 г., ведно със законна лихва от датата на заявлението по чл.410 ГПК – 03.06.2022 г. до изплащане на вземането;

сумата **54, 32** лв. мораторна лихва върху нея за периода 15.09.2020 г. – 23.05.2022 г.;

сумата **3, 33** лв. главница, представляваща цена на услугата дялово разпределение за периода м.05.2019 г. – м.04.2021 г., ведно със законна лихва от датата на заявлението по чл.410 ГПК – 03.06.2022 г. до изплащане на вземането,

за които суми е издадена заповед за изпълнение от 17.06.2022 г. по ч.гр.д. № 29657/2022 г. на СРС, ГО, 62 състав, като

ОТХВЪРЛЯ иска за стойността на топлинната енергия за сумата над **406, 33** лв. до **2 437, 94** лв., иска за мораторна лихва върху нея за сумата над **54, 32** лв. до **325, 94** лв., иска за цената на дяловото разпределение за сумата над **3, 33** лв. до **19, 95** лв. и иска за мораторна лихва върху нея – в пълния предявен размер от **3, 68** лв. – като **НЕОСНОВАТЕЛНИ**.

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Т С“ ЕАД, ЕИК ... срещу А. Т. Л., ЕГН ***** искове за признаване на установено, че А. Т. Л. дължи на „Т С“ ЕАД, на основа.е чл.422 ГПК, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ и чл.422 ГПК, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.86, ал.1 ЗЗД, както следва:

сумата **203, 16** лв. главница, представляваща стойност на доставена топлинна

енергия за топлоснабден имот: апартамент № 48 находящ се в гр. София, ж.к. ..., аб. № 322628, за периода м.05.2019 г. - м.04.2021 г., ведно със законна лихва от датата на заявлението по чл.410 ГПК – 03.06.2022 г. до изплащане на вземането;

сумата **27, 16** лв. мораторна лихва върху нея за периода 15.09.2020 г. – 23.05.2022 г.;

сумата **1, 66** лв. главница, представляваща цена на услугата дялово разпределение за периода м.05.2019 г. – м.04.2021 г., ведно със законна лихва от датата на заявлението по чл.410 ГПК – 03.06.2022 г. до изплащане на вземането,

за които суми е издадена заповед за изпълнение от 17.06.2022 г. по ч.гр.д. № 29657/2022 г. на СРС, ГО, 62 състав – като **ПОГАСЕНИ ЧРЕЗ ПЛАЩАНЕ В ХОДА НА ПРОЦЕСА**, както и

иска за сумата **0, 31** лв. мораторна лихва върху цената на дяловото разпределение за периода 01.07.2019 г. – 23.05.2022 г. – като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

ОСЪЖДА К. Т. Л., ЕГН *****, Б. М. Л., ЕГН ***** и А. Т. Л., ЕГН ***** да заплатят на „Т С“ ЕАД, ЕИК ..., на основА.е чл.78, ал.1 ГПК, както следва:

К. Т. Л. – **7, 43** лв. разноси за заповедното и **53, 63** лв. разноси за исковото производство, Б. М. Л. – **14, 85** лв. разноси за заповедното и **53, 63** лв. разноси за исковото производство, А. Т. Л. – **7, 43** лв. разноси за заповедното и **53, 63** лв. разноси за исковото производство.

ОСЪЖДА „Т С“ ЕАД, ЕИК ... да заплати на Б. М. Л., ЕГН *****, на основА.е чл.78, ал.3 ГПК, сумата от **333, 42** лв. разноси по делото.

Решението е постановено при участието на трето лице-помагач на страната на ищеца – „Т С“ ЕООД.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на стрА.те пред Софийски градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____